

Българския новобранецъ съперничаше въ храбростта съ руския ветеранъ и се силеше да се покаже достоенъ за своята свобода. Шепа герои отъ двата братски народа рамо до рамо проливиха и смѣсваха своята кръвъ въ единъ общъ ручей, който трѣбваше да напои почвата, гдѣто щеше да израсте българската свобода. *На тѣзи именно нравствени мотиви прѣди веичко се дължи онова упорство, онова самопожертвование, благодарение на които усилията на Сюлейманъ паша прѣзъ този день се осустиха.*

2) Частнитѣ и общи резерви се прѣхвърлюваха отъ едина край на позицията на другия съ необикновена бързина и искусство. Артилерията прѣзъ всичкото врѣме даваше най сжщественна поддръжка на пѣхотата.

3) Страничната височина на дѣсния флангъ, която се зае като единъ видъ прѣденъ пунктъ, послужи като буферъ, който трѣбваше да смѣгчи ударитѣ, насочени срѣщу най чувствителното мѣсто на отбраната. Тѣзи роль тя изпълни блѣстяще, тѣй като тукъ се исхарчи главната енергия на 9-тѣхъ баталиона на Расимъ паша. Този фактъ може да ни служи като най очевидно доказателство за ползата отъ заеманieto въ извѣстни случаи на прѣднитѣ пунктове.

4) У русситѣ този день ротата играеше напълно ролята на тактическа единица и маневриранието и поддръжанието ставаха почти изключително по-ротно.

5) Загубитѣ на руско-българския отрядъ прѣзъ 11-ий августъ надминаваха 1000 души. Тѣ биха могли да бждатъ значително по малки, ако врѣмето отъ 21-й юлий до 8-й августъ се използуваше по добре, за да се създадатъ по солидни закрития. Това се съзна още на 9-то число, но недостатъка на шанцовъ инструментъ, силното истощение на хората и нощния огънь на противника не позволяваха да се направи нѣщо по сжщественно,

6) Непонятно е, защо планинскитѣ орждия и на 11-то число оставатъ все още въ резервъ, тогазъ ко-